

Ο ΕΡΜΗΣ

Έτησίαν συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς ἑσπέρια 15 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. " "

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 348.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1846.)

ΕΤΟΣΘ'.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Μεταξὺ τῶν χωρικῶν κατοίκων τῆς Τήνου λατίνων καὶ τῶν τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, διεπιλονεῖται πρὸ τινων ἡμερῶν ἢ κυριότης ἐνὸς ἐξωκλησιδίου κειμένου εἰς τὰ ὄρη τῆς Τήνου, πρὸ πολλῶν ἐτῶν μὲν παρημελημένου, μὴ ἔχοντος μῆτε θύραν διὰ νὰ κλείεται, μῆτε φύλλα παραθύρων, καὶ χρησιμεύοντος ὡς κοίτη κτηνῶν ἐσχάτως δὲ περιποιηθέντος ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, οἵτινες τὸ ἐκκαθάρισαν, κατεσκευάσαν θύραν, ἤναπτον ἐν αὐτῷ κανὺν δύλαν καὶ διώριζον ἐνίοτε ἱερέα διὰ νὰ ἱερουργῇ. Μονολότι δὲ ἐξ ὧν τῶν σημείων, τοῦ ἱεροῦ δηλαδὴ, τῆς ἀχυβάδος καὶ τινων διασωζομένων εἰκόνων, ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνήκον εἰς τοὺς ἀνατολικούς-τὸ ἐξωκλησιδίου αὐτὸ, μόνῃ ἢ περιστάσις ὅτι κεῖται ἐπὶ κτήματος εἰς λατίνον ἀνήκοντος, ἐγέννησε τὴν ἀξίωσιν εἰς τινὰς ἐκ τῶν λατίνων τοῦ νὰ τὸ οἰκειοποιηθῶσι καὶ δὴ εἰς ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος λατίνος κατὰ τὸ δόγμα, ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς Τήνου, ἐξαιτησάμενος νὰ παύσωσιν οἱ τοῦ Ἀνατολικῆς δόγματος Χριστιανοὶ ἀπὸ τοῦ νὰ διαταράττωσι τὴν διακατοχὴν τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος. Ἡ ἀγῶν ἡ αὐτὴ ἐκηρύχθη ἀπαράδεκτος ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ ἐμφανισθεὶς ὡς ἐνάγων εἰς τὴν δίκην ταύτην, δὲν εἶχε τὴν ἰκανότητα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, ὡς μὴ ὦν ἐφωδιασμένος μὲ πληρεξουσιότητα ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος. Ἐπομένως καὶ ὁ ἐν Τήνῳ Ἐπίσκοπος τῶν λατίνων ἐπροσπάθησε, πλὴν εἰς μάτην, νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀγωγὴν ταύτην.

Ἐν τούτοις, τινὲς ἐκ τῶν χωρικῶν λατίνων, ἀπὸ συνήθη εἰς τοιαύτης ἀνατροφῆς ἀνθρώπους φανατισμὸν ὀδύμενοι, κατεδάρισαν διὰ νυκτός μέρος τοῦ ἐξωκλησιδίου αὐτοῦ, ἐνήργησαν δηλαδὴ πρᾶξιν, ἧτις ἀναμφιδόλως ἤθελε προξενήσει, ὡς καὶ πραγματικῶς ἐπροξένησε, μέγιστον σκάνδαλον, καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διενέξεις μεταξὺ τῶν χωρικῶν τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ δυτικοῦ δόγματος, αἱ ὁποῖαι ἤθελον λάβει ἴσως

σοβαρὸν χαρακτῆρα, ἀν ὁ ἀξίωτος Ἐπαρχος τῆς Τήνου, καὶ ἄλλαι ἀρμόδιοι ἀρχαὶ φρονίμως ποιῶσαι, δὲν ἤθελον μεσολαβήσει διὰ νὰ κατενώσει διὰ τοῦ λόγου τὴν ἐξαγρίωσιν τῶν πνευμάτων. Ἐν τούτοις ὅμως ἐσυγχωρήθη εἰς τοὺς Χριστιανούς τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος νὰ ἐπισκευάσωσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐξωκλησιδίου καὶ νὰ ἱερουργῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ, μεχριστότου ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τίνα ἀνήκει. Αἱ ἀρμόδιοι λοιπὸν τῆς Τήνου δικαστικά καὶ διοικητικά ἀρχαὶ ἐνήργησαν σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ μὲ τὸ δίκαιον, τὸ σκάνδαλον ἐξέλειπε, καὶ οἱ τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος Χριστιανοὶ ἀρκούντως ἱκανοποιήθησαν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ὡς τὰ ἐκθέτομεν, τί δίκαιον μὲν εἶναι, ἐρωτῶμεν, εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, διὰ νὰ καταφερθῇ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διὰ τοῦ ὄργάνου τῆς, τοῦ Αἰῶνος, κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ διαβῆρῃ γίνεται φανασκουσα, νὰ θεωρῇ τὴν ἀπλουστάτην ταύτην περίστασιν, ἐξ ὧν συμβαίνουν μυρία τοιαῦτα, κατὰ δυστυχίαν, εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας τὰς ἀπὸ δύο θρησκείων πολιτὰς συγκεκμημένας, ὡς κίνδυνον τῆς θρησκείας τῶν κατέρων μας, νὰ συκοφαντῇ τὴν ἐξουσίαν ὡς δῆθεν ἐνδίδουσαν εἰς ὅλας τὰς θελήσεις καὶ ἐπιθυμίας τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Δυτικισμοῦ, καὶ νὰ ἐλεεινολογῇ τὸ ἔθνος, ὡς ἀνεχόμενον τοιαύτην Κυβέρνησιν ἐπιβουλευομένην τὴν θρησκείαν του; Ἡ πόθεν ἐξάγει τὸ παράλογον τοῦτο συμπέρασμα ἢ ἀντιπολίτευσις καὶ τὸ ὄργανόν τῆς ὁ Αἰὼν, ὅτι ἡ ἐξουσία ἐπεβουλεύθη καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὴν θρησκείαν, ἀφοῦ καὶ ἡ δικαστικὴ, καὶ ἡ Διοικητικὴ καὶ αἱ Δημοτικαὶ τῆς Τήνου ἀρχαὶ, τῶν ὁποίων ἢ ἐξουσία ἀπορρέει ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπροστάτευσαν, ἐντὸς τοῦ νόμου πάντοτε καὶ τοῦ δικαίου, τοὺς Χριστιανούς τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, καὶ τοὺς ἱκανοποίησαν, ὡς διακατέχοντας τὸ ἐξωκλησιδίου περὶ οὗ ὁ λόγος, μεχριστότου τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἀποφασίστη περὶ τῆς κυριότητός του;

Ἄς κατανοήσῃ λοιπὸν καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Σεβαστὸς Βασιλεὺς μας τοὺς σκοποὺς τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ τὴν ὀλεθρίαν πρὸς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν καταστροφικὴν τᾶσιν των, καὶ ὅτι ἐκ δολίας προθέσεως καταγίνονται νὰ ἐμπνεύσωσι διὰ τοῦ ψεύδους, τῆς

δολιότητος καὶ τῆς ἀπάτης εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος μίσος κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως των, διὰ τῆς μαύρης καὶ καταχθονίου συκοφαντίας, ὅτι δῆθεν ἐπιβουλεύονται τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων μας.

Μολοντί: πολλοὶ πρὸ καροῦ περιστάσεις κατέδειξαν εἰς τὸν ἔσω καὶ τὸν ἔξω κόσμον, τὴν ἐλεεινὴν ἠθικῶς τε καὶ πραγματικῶς κατάστασιν τῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου μας ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὅτι αὕτη συγκεκμημένη ἀπὸ στοιχεῖα ἀντιθέτων ἐκ διαμέτρου φρονημάτων, συμφερόντων καὶ πολιτικῆς, ἦτο πολὺ μακρὰν τοῦ ἵ ἀποτελέσει ἀντιπολίτευσιν ἀληθῶς συνταγματικὴν, δυναμένην ἢ ἀντικαταστήσῃ τὸ σημερινὸν κυβερνητικὸν σύστημα, ἐν περιπτώσει καλῇ ἢ ἤθελε πέσει, χωρὶς νὰ τρέξῃ κίνδυνον καταστροφῆς ἢ πατρὸς μας. Μολοντί καὶ ἐκ τῆς διαγωγῆς τῆς, ὑποκινούσης στάσεις, ληστείας καὶ ἐμφυλίους ῥήξεις ἐγένοντο καταφανεῖς οἱ σκοποὶ τῆς, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐσκόπευε τὸ καλὸν τοῦ τόπου, διότι ἐθεώρει αὕτη ἑαυτὴν ἀνίκανον νὰ τὸ νὰ διακυβέσῃ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, νὰ ταραξῇ τὸν τόπον, νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναρχίαν, ἐναποθέτουσα εἰς τὸ ἔλεος τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συνεπειῶν μιᾶς τοιαύτης πραγμάτων καταστάσεως τὰς περὶ τοῦ μελλοντός τῆς ἐλπίδας. Μολοντί, λέγομεν, τὸ εὐφρὲς καὶ νοῆμον κοινὸν ἐγνώρισε πρὸ πολλοῦ τὴν τᾶσιν ταύτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὸ ἐλεεινὸν τῆς καταστάσεώς τῆς, ἐμελλε νὰ παρουσιασθῇ νέα περίστασις, διὰ νὰ συρτῇ ὅλως διόλου τὸ διαφανὲς κάλυμμα τὸ ὁποῖον τὴν ἐκάλυπτεν ὀπωσοῦν, καὶ νὰ φανῇ ἡ ἀσχημία τῆς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

Ἡ περίστασις αὕτη εἶναι φίλε ἀναγνώστα, ἢ ἀπόρρητις ἐκ μέρους τῆς πλειοψηφίας τῆς Γερουσίας τοῦ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐγκριθέντος καὶ παραδεχθέντος προβουλευματος, περὶ τοῦ νὰ γίνῃ καὶ νὰ δοθῇ ἀριστεῖον εἰς τοὺς πληρεξουστούς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς συνελεύσεως καὶ ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία αὕτη ἐσύγκειτο κατὰ μέγιστον μέρος, ὡς εἶναι πασίγνωστον, ἀπὸ μέλη ἀνήκοντα εἰς τὴν μίαν μερίδα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἦτοι εἰς τὴν μερίδα τὴν Νεοπολιτανικὴν, ἐταράχθη ἢ Ναπικὴ, ἔβρωψε τὸ κάλυμμα τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὴν μεταξὺ αὐτῶν τῶν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

(Συνέχεια. Ἴδε τὰ προλαβόντα φύλλα.)
(Ὑπ' ἀριθ. 344 ἕως 347.)

Ἀλλὰ τίμη τρόπον μόνῃ ἢ φωνῇ αὕτη ἠκούετο; Διὰ τῆς τάσεως, ἀπαντῶμεν, τὴν ὁποῖαν βαθιμῶδον ἔλαβον αἱ Λαοὶ καὶ ἑταίριοι καὶ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν οἱ Ἰακωβίνοι ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν κοινοτήτων. Ἡ μὴ τῆρ εἰρηρία καὶ αἱ ἀξίαι αὐτῆς θυγατέρες, συγκεκμηναὶ ἀφ' ὅ,τι ἡ Γαλλία εἶχεν ἀκαθαρτώτερον, ἐξέμμενον ἀπὸ τῶν ἐημάτων των ὕβρεις ἀκαταπαύστους κατὰ τῶν τμημάτων, δὲν ἔπαυον νὰ τὰ καταγγέλουσαν ὡς μολυσμένα ἀπὸ ἀριστοκρατίαν, νὰ τὰ διαχωρίζωσιν ἀπὸ τὸν λαόν, ὅστις ἤξίουσιν ὅτι ἐνυπῆρχεν εἰς τὰς λαϊκὰς ἐταιρίας, αἱ δὲ μωραὶ καὶ κτηνώδεις φωνασικαὶ τῆς ἀνασχύντου ταύτης ἀγυρτίας, ἐκυκλοφόρουσαν ἀκαταπαύστως διὰ τῶν μισθωτῶν τοῦ τύπου ὄργάνων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἢ τροφή τοῦ θανάτου πλήθους, τοῦ ὁποίου ἢ ὑ-

ποπτος εὐπιστία εἶναι ὁμοία μὲ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν διαφθοράν του. Τὰ τμήματα καὶ αἱ κοινότητες δὲν εἶχον ἐφημερίδας. Οἱ πολιτὰι πάσης τάξεως ἠδύοντο εἰς τὰ τμήματα, καὶ αὕτη ἡ ἔνωσις, ἧτις κατὰ τὸν κοινὸν νοῦν ἀποτελεῖ τὸν λαόν εἰς κράτος ἐλεύθερον μὴ ἀναγνωρίζον εἰμὴ μίαν κλάσιν πολιτῶν ὧν ἴσων, ἦτον ἴσα ἴσα ἐχθρική ἐντὸς τῶν νομίμων συνελεύσεων, ἔνεκα τοῦ δόγματος τοῦ πανταχοῦ πρεσβευομένου καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ βήματος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, ὅτι πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι σαγκουλοτισμὸς δὲν εἶναι λαός. Κατανοῶ ὅτι θέλει μ' ἐρωτήσῃ τις, διατί μία τοιαύτη παραλογία δὲν κατεπολεμήθη εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ; Ἀπαντῶ, ὅτι αἱ λαϊκὰ ἐταιρίαί, τῶν ὁποίων αἱ συνελεύσεις συνεκροτοῦντο συνεχέστερον καὶ ἦσαν πολυαριθμώτεροι παρὰ αἱ τῶν τμημάτων, δὲν ἀπῆρδεν διόλου ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαναλαμβάνωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχον συμφέρον νὰ πειστεύεται παρὰ πάντων, καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν τμημάτων καὶ τῶν κοινοτήτων οἱ τίμιοι ἄνθρωποι ταχέως καὶ εὐκόλως ἀπηρδον ἀπὸ τοῦ νὰ καταπολεμῶσι ταύτην τὴν τυραννικὴν παραφροσύνην αὕτη δὲ ἢ δυσαναλογία ἢ μεταξὺ τῆς προσβολῆς καὶ τῆς ὑπερασπίσεως εἶχε τὰς αἰτίας τῆς, περὶ ὧν νομίζομεν ἀνεγκαῖον νὰ δώσωμεν διασφῆσιν τινὰ.

Αἱ νόμιμοι συνελεύσεις, καὶ αὕτη ἦτις ἀντιπροσώπευε τὸ ἔθνος, δὲν εἶχον πώποτε καλὴν ἀτυνομίαν καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἡσύχους ἐποχὰς συνέθη λοιπὸν ὅτι ἔπρεπε νὰ συμβῇ, τὸ νὰ μὴ ἔχωσι δηλαδὴ κάμμιαν. Οἱ μὴ ἔχοντες ὅθεν οὔτε ἰκανότητα οὔτε συμφέρον νὰ ὀμιλῶσιν εἰς τὰς συνελεύσεις αὐτὰς, εὗρισκον μεγίστην ευκολίαν νὰ καλύπτωσι διὰ τῶν ψευδισμῶν, τῶν συριγμῶν, τῶν φωνασικῶν καὶ τῶν ἀπειλῶν των τὴν φωνὴν παντός ὅστις ἐλάλει. Ἡ τρομερὰ αὕτη ἀταξία καταστάτα μέθοδος, ἔνεκα τῆς ἀκολασίας, δὲν ἄφινε τὸν λόγον εἰμὴ εἰς τοὺς ἀναρχικούς ῥήτορας. Κάνεν ἄλλο πρᾶγμα δὲν εὐκόλυνε μᾶλλον ἀνεκαθεῖν τὴν τακτικὴν ταύτην τῶν βουλευτῶν, ὡς αἱ διάφοροι διαθέσεις αἱ ἴδιαι εἰς τε τοὺς κλινοκατεβραμένους καὶ εἰς τὸν ὄχλον, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην. Ὁ ὄχλος ἦτο καὶ ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐκὶ φύσεως ἐπιρρέπης εἰς τὸ νὰ θεωρῇ μὲ φόβον καὶ δυσπιστίαν πᾶν τὸ ὑπεράνω αὐτοῦ κείμενον καλῷ ὁποιανδήποτε σχέσιν συνέγεεν ὅθεν εἰς τὴν λέξιν ἀριστοκρατίας, πᾶν ὅ,τι δὲν ἦτον ὄχλος. Ἦρκει ὁσάκις ἐπαρουσιάζετο ἄνθρωπος μ' ἐπιφανῆ τι μίστητος, νὰ προφέρεται κατ' αὐτοῦ αὕτη ἢ τῆς προσηραφῆς λέξις, ἀριστοκρατίας αὕτη δὲ ἢ τρομερὰ λέξις ἐπαναλαμβάνομένη ἀπὸ μίαν δωδεκάδα βουλευτῶν, ἦρκει διὰ νὰ

δύο μερίδων λυκοφιλίαν, και ἐκηρύχθη ἐκ νέου πολεμία κατ' αὐτῆς. Ὅστις δὲ ἀμφιβάλλει περὶ τούτου, ἄς εὐαρεστηθῆν ἢ ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Αἰῶνος, αὐτοῦ τοῦ ὄργανου τοῦ Ναπιτιμοῦ, διὰ νὰ πεισθῆ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγόμενων μας, νὰ γνωρίσῃ δηλαδὴ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις, εἰς τὴν περιστάσει τῆς ἀποράσεως ταύτης τῆς Γερουσίας, ἔγινε μαλλίαν κρουβίρια κατὰ τὴν κοινὴν παρομίαν.

Ἐρωτῶμεν ἤδη πάντα συνετὸν, τίμιον, εὐσυνήδειον καὶ φιλόπατριν Ἑλληνα νὰ μᾶς εἴπῃ, ἥτο ποτὲ δυνατόν, ἢ τουλάχιστον ἐλπίζόμενον νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ Ναπαίων καὶ Ναπολιτῶνων εὐλικρινὴς φιλία, καὶ νὰ διαρκῆσῃ ἐπὶ πλέον, ἀφοῦ ἦναι πασίγνωστον, ὅτι αὐτὰ τὰ δύο κόμματα, ὡς κινούμενα ἀπὸ συμφέροντα καὶ φρονήματα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, ἀποτελοῦν δύο στοιχεῖα ἀσυμβίβαστα καὶ ἀσυγχώνευτα; Ἐπομένως ἀφοῦ τὰ κόμματα ταῦτα ἠνώθησαν μὲ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ῥίψωσι τὸ ἐνεστὸς κυβερνητικὸν σύστημα καὶ νὰ καθέξωσι τὴν ἐξουσίαν, ἥτο ποτὲ δυνατόν, ἢ τουλάχιστον ἐλπίζόμενον, ὅτι ἦθελον διαμένει σύμφωνα μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς ἐξουσίας, ὥστε ἡ ἐνωσίς των τουλάχιστον νὰ τὰ θέσῃ εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τῆς τρομερᾶς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἦθελον ἀντιταχθῆ κατ' αὐτῶν ἀπὸ τὰ συγχοροῦντα νῦν τὸ κυβερνητικὸν σύστημα πρόσωπα;

Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς παντὸς εὐαισθήτου ἀνθρώπου ἀνορθοῦνται, ὅποταν ἀναλογισθῆ τὰς φοικώδεις συνεπειὰς μιᾶς τοιαύτης περιστάσεως! Αὐτὴν προκαλοῦν ἀκαταπαύστως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ὡς μέλλουσαν νὰ ἐπιφέρῃ ἀναπορεύτως τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν τῶν ξένων ἐπέμβασιν, διὰ νὰ δοκιμάσῃσι τότε τὴν τύχην των διότι ὡς ἀνώτερον ἐξεθέσαμεν, συνασθάνονται μὲν καὶ αὐτοὶ ὅτι δὲν θέλουν δουρῆθῃ νὰ κυβερνηθῶσιν οὐδὲ μίαν ἐβδομάδα, καὶ ὅτι θέλει ταραχθῆ ὅλον τὸ κράτος, ἀλλ' εἰς τὰς συνεπειὰς μιᾶς τοιαύτης ἐθνικῆς κρίσεως ἔχουν ἐναποθετημένους ὅλας τὼν τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας των, ἀφοῦ ἀπόλεσαν πλέον καὶ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὴν βασιλικὴν εὐνοίαν.

Εὐαρεστήθητι ἀναγνώστα, ν' ἀναγνώσῃς τὴν κατωτέρω ἐπιφυλλίδα μας ἀπ' ἀρχῆς, διὰ νὰ πληροφορηθῆς ἐν περιλήψει, ποῖαι ὑπῆρξαν αἱ αἰτίαι τῆς μεγάλης ἐκείνης καταστροφῆς, τῆς συμβάσεως ἐν τῇ Γαλλίᾳ μετὰ τὴν ἐπανάσιν τοῦ 1789.

Κατὰ τὸν Γάλλον συγγραφέα τῆς συνοπτικῆς ἐξιστορίσεως ταύτης, μία ἀπὸ τὰς σημαντικὰς καὶ πρωτίστως αἰτίας, ἥτις ἐπέφερε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος μεγάλην καταστροφήν, καθ' ἣν ἐβάφη πανταχοῦ τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας ἀπὸ

τὸν ἀναγκάσῃ νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῇ. Πόσον δὲ περισσότερον ὠφελήθησαν οἱ βραδύουργοι, ὅταν ἐφεῦρον κατ' ἐξακολούθησιν πλῆθος ἄλλων προσηγοριῶν ὡσαύτως ἀσημάντων ἢ παραλόγων, ἀλλ' ὡσαύτως θανατηφόρων.

Ἐξ ἄλλου μέρους, ἐπειδὴ οἱ λογικοὶ ἄνθρωποι ἀντιδρῶντες ἐκ φύσεως εἰς τὴν παραλογίαν, δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τὴν ὑποφέρωσι καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀλλ' ἐπραξαν κακῶς. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τοιοῦτοι καταρροῦν τὴν μὴ πνευματώδη μοχθηρίαν καὶ τὴν γελοίαν ἀγυρτεῖαν, ἐνόμισαν ὅτι θέλουν πέσει αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλ' ἠπατήθησαν, καὶ οὕτως ἀφῆκαν τὸ πεδίον ἐλευθεροῦν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν σκυλολόγιον, τὸ ὁποῖον κατέχον ὅλον τὸν πατριωτισμὸν τοῦ μύστακος, τοῦ μακροῦ σκούρου, τῆς ὀρθῆς κόμης καὶ τῆς συρομένης σπάθης, ἐμεγάλυνε τοσοῦτον τὸ σκάνδαλον, ὥστε ἀπέβαλεν ἀπὸ τὰ τμήματα, διὰ τῆς βίας, τοὺς ὅσοι ἀντίστησαν εἰς τὰς μανιώδεις προτάσεις του καὶ τοῦτο ὠνομάζετο ἐνεργητικότης καὶ ἀγνὸς πατριωτισμὸς πᾶν δὲ τὸ ὑπόλοιπον, ἦτο ὁ ἔριος πρὸς τὴν ἡσυχίαν, τὸ μῖσος κατὰ τῆς ἀταξίας, ἢ τυρλὴ ἀφροντισία καὶ ὁ δεινὸς τρόμος, εἴτε ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰς συνελεύσεις, εἴτε ἐσιώπων. Μικρὸς τις ἀριθμὸς βραδύουρων μόνον, οἱ ὁποῖοι μετέβαινον μὲ περιφρόνησιν τοῦ νόμου ἀπὸ ἐν τμήμα εἰς ἄλλο, ἠγάγκαζον τὰ τμήματα νὰ ἐκφράζονται κατὰ τὴν ἀρέσκειαν αὐτῶν. Ἀναφορὰ συντεταγμέναι ἀπὸ τὸς σαρκὰς κακούργους ἀπετέλουν τὰς εὐχὰς ἐνὸς τμήματος, ἢ δὲ φωνὴ μιᾶς λαϊκῆς ἐταιρίας ἐθεωρεῖτο ὡς φωνὴ ὀλοκλήρου ἐπαρχίας. Τὸ τῶν Ἰακωβίνων φρόνημα, τὸ ὁποῖον ἐνεψύχωνε τὸ πᾶν, ἐφαίνετο μόνον ἐντὸς τοῦ βήματος καὶ ἐντὸς

αἷμα ἀθῶον, καὶ αἷμα τὸ ἀξιολογώτερον τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ τόπος αὐτὸς, ὑπῆρξεν ἡ σύστασις τῶν λαϊκῶν ἐταιριῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν τοῦ λαοῦ συνελεύσεων, αἱ ὁποῖαι προεδρευόμεναι καὶ διευθυνομέναι ἀπὸ δημοκόπους, ἀνθρώπους αἰσχίστους, οἵτινες ἀσήμαντοι ὄντες τρέφονται ἀπὸ τὰς ταραχὰς, καὶ δρᾶντων πάντοτε τὰς πολιτικὰς περιπετείας διὰ νὰ κατὰ τῶσι σημαντικοί, ἐσπρωξάν τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας εἰς ἀτοπήματα, ὁποῖα ἀναφέρονται μὲ φρίκην εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Κάθε τόπος καὶ πᾶσα ἐπαρχία καὶ πόλις ἔχει τοὺς Δάντονας, τοὺς Μαράτους καὶ τοὺς Ροβεσπιέρους τῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ δὲν συμφωνοῦν μὲ τοὺς τιμίους καὶ φιλησυχούς πολίτας, μῆτε κατὰ τὰς ἀρχὰς, μῆτε κατὰ τὰ φρονήματα, μῆτε κατὰ τὰ συμφέροντα, προσπαθοῦν πάντοτε νὰ ταράττωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν διὰ παντὸς μέσου διότι ἡ ἀησυχία καὶ ἡ ταραχὴ τοὺς τρέφει, καὶ διότι ἀσήμαντοι ὄντες καὶ στεροῦμενοι ἀρετῶν καὶ προτερημάτων διὰ νὰ καταστῶσιν ὠφέλιμοι καὶ ἀξιόπρεβαστοι δι' ἐντίμων μέσων, διὰ τοῦ μέσου τῶν ταραχῶν μόνον δύναται ν' ἀναδειχθῶσιν. Ἐρῶ βεβήλουν ὅθεν τὸν χυδαῖον καὶ θύνασον ὄχλον δι' ὑποσχεσέων, καὶ διὰ φωνασκίων, ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν τιμίων πολιτῶν οὗτος δ' εὐρίσκων μέσον τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν μικροφιλοτιμίαν του, προσκαλούμενος εἰς τὸ νὰ συσκέπτεται καὶ συναποφασίζῃ μετ' αὐτῶν, ἐξωκέλλει εὐκόλως εἰς ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα κλονίζου ἐνίοτε τὰς κοινωνίας ἐκ τῶν θάσεων των.

Μῆτε εἰς τὴν ἐξουσίαν λοιπὸν, μῆτε εἰς τοὺς τιμίους καὶ εἰρηρικούς πολίτας συμφέρει νὰ συγχωρῶσι διὰ κἀνένα λόγον νὰ συσταίνονται τοιαῦται ἐταιρίαι καὶ ἐνώσεις, οὐδὲ συμφέρει νὰ σιωπῶσιν ἢ ἄλλως τε νὰ συγχωρῶσιν εἰς ἀνθρώπους ταραχίας ν' ἀποκτῶσιν ἐπιφρόνη ἐπὶ τοῦ χυδαίου ὄχλου συμφέρει ἀπ' ἐναντίας νὰ καταδιώκωνται καὶ ἐργῶ καὶ λόγῳ τὰ μέσα ταῦτα τῆς ἀγυρτείας ὡς ἀναρχικὰ, καὶ ὡς δυνάμενα νὰ γεννήσωσι ταραχὰς, καὶ νὰ ἐπιφέρωσι συνεπειὰς λυπηρὰς καὶ καταστρεπτικὰς.

Μήπως δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἰδικούς μας ἐξ ἀναλογίας Δάντονας, Μαράτους καὶ Ροβεσπιέρους; Μήπως δὲν ἐκδίδονται καὶ παρ' ἡμῶν ἐφημερίδες κατὰ μίμησιν καὶ ὁμοίωμα τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ρήτορος τοῦ Λαοῦ, τῶν ἐκδοδόμενων ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς; Ἄλλ' ἀγρυπνος ἡ ἐξουσία μας ματαιώνει διὰ τῆς σιβαρῶς χειρὸς τῆς τοὺς ὀλεθρίους σκοπούς των ὀφείλου ὅμως καὶ οἱ πολῖται, οἱ τίμιοι καὶ φιλησυχῶντες, νὰ συντρέχωσιν ὅπως δύνανται τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον, πρὸς καταστολὴν τῆς μοχθηρίας καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας μας.

τῶν δημοσιεύσεων τῆς συνόδου τῶν παραστατῶν καὶ τῶν ἐφημεριδῶν, ἐξ ὧν αἱ μὲν ἦσαν μισθωταί, αἱ δὲ ἐντρομοί, καὶ ἄλλαι μὴδὲν. Νομίζω λοιπὸν ὅτι διέγραψα τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἀνεχώρησαν, πῶς ἐπροχώρησαν καὶ τοῦ ἐφθασαν.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ ἀνήκουστος οὗτος θρίαμβος τῶν μοχθηρῶν συνέβη ἐκ τοῦ σφάλματος ἢ τῆς ἀδυναμίας, τῶν καλῶν. Τὸ σφάλμα ἐνυπῆρξεν εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἥτις δὲν ἦτο λογικὴ, οὐδὲ κατενόησαν οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, ὅτι ἂν πρέπη νὰ περιφροῦν τὴν παραφροσύνην τοῦ μοχθηροῦ ὁσάκις δὲν εἶναι ἐπιφοβὸς αὐτῆ, πρέπει νὰ τὴν καταπολεμῶσιν ὁσάκις δύναται νὰ καταστῆ ἰσχυρά. Ἡ παραφροσύνη λοιπὸν τριακοσίων χιλιάδων κακούργων διεσπάρμενων εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γαλλίας, κατέστη ἰσχυρά, ὅποταν τὴν ἀφῆσαν νὰ ἐνεργῆ, μολοντί ἠδύναντο νὰ τὴν καταστειλώσιν ἀνευ κόπου, καὶ χωρὶς νὰ τὴν καταστρέψωσιν, ἐὰν ἐλάβανον κατ' αὐτῆς τ' ἀναγκαῖα μέτρα παραχωρησάντων δὲ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, ἢ κακουργία τῆς κατέστη νόμος. Ἄς φαντασθῆ λοιπὸν ἕκαστος τί δύναται νὰ συμβῆ, ἔταν τὸ κακούργημα κατασταίνεται νόμος. Ἡ ἀδυναμία ἐνυπῆρξεν εἰς τὸν φόβον τοῦ ἀτομικοῦ κινδύνου, ὅστις ἦτο μὴδὲν, ἂν ἦθελον τὸν περιφροῦσιν, καὶ εἰς τὴν λήθην τοῦ γενικοῦ κινδύνου, τοῦ ἀληθῶς ἀκαταμαχῆτου, ἀφ' ἧς ὁστιγμῆς οἱ φωνασκούντες ἐπὶ τοῦ βήματος κατέστησαν νομοθέται, κυβερνήται καὶ δικασταί. Ἐκαστος κατὰ δυσυχίαν ἐνόμισεν, ὅτι ἦθελον ἀπομακρύνει ἀπ' αὐτοῦ τὸν κίνδυνον, ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὰ πράγματα, καὶ

Ἡ ἐκθεσις τοῦ Γερουσιαστοῦ κυρίου Μαγγίνα ἢ τὴν Ἀκαρονίαν ἀφορῶσα, δι' ἧς ὁ ἐντιμὸς οὗτος Λόρδος τῆς Ἑλλάδος ἀεμάσθησεν ὅλα ὅσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξέμεσε κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ἐπησχόλησεν ἐσχάτως τὸν περιοδικὸν Ἀθηναῖκὸν τύπον.

Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ψευδῶν καὶ ἀνυπάρκτων πραγμάτων, φαίνονται ἐναργέστατα αἱ ὑπαγορεύσασαι τὴν σύνταξιν τῆς μοχθηρίας καὶ ἀναισχυντία, καὶ ὅτι συντελέθη αὐτὴ μὲ πρόθεσιν τοῦ νὰ χαρακτηρίσῃ εἰς τὸν ἐξῶ κόσμον ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ πείσῃ τὸ ὑπουργεῖον δι' ἐξωτερικῶν ἐπεμβάσεων, τὴν πτώσιν τοῦ ὁποῖου περιμένουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ὡς οἱ Ἰουδαῖοι τῶν Μεσσιαν. Ὁ ἀξιότιμος ὅμως ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κύριος Πονηρόπουλος, ἀνέτρεψε πολὺ εὐστόχως καὶ λογικῶς τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῇ ἀναφερόμενα ψεύδη, περὶ ἐπαπειλούσης δὴθεν τὴν Ἑλλάδα οἰκονομικῆς κρίσεως, καὶ κατέδειξε μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐν αὐτῇ παραλογίας.

Τοιοῦτοι εἶναι, λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ πατριῶται τῆς ἀντιπολιτεύσεως! Ἀπὸ τὴν ξένην ἐπέμβασιν προσδοκοῦν τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου κράτους αὐτονόμου καὶ συνταγματικοῦ, καὶ ἐπειτὰ τολμοῦν νὰ καυχῶνται ὅτι εἶναι σφόδρα συνταγματικοί.

Ἐραυζόμεθα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου ὅσα ἀντέταξεν ὁ κύριος Ν. Πονηρόπουλος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τοῦ λόγου Μαγγίνα.

« Ἐπειδὴ ἡ ἀγρυπνία, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν, ἢ μᾶλλον, ἢ παχυλὴ αὐτοῦ συκοφαντία κατὰ τῆς Κυβερνησεως, καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπηγορεύθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, τὸ νὰ ἐκδοθῆ ἀντιγράφον αὐτῆς, σκοποῦν ἄλλον ἐχούσης θεαίως παρὰ τὸν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, διὰ τοῦτο δὲν θέλω δυνηθῆ ἴσως ἐξ ἐφόδου ν' ἀπαντήσω εἰς τὰ καθ' ἕκαστα καταλήγῃως, ἀφοῦ μάλιστα ἔχωσι σχέσιν αὐτὰ μὲ τὰ πολλὰ πρακτικὰ τοῦ ὑπουργείου· περιορίζω ὅθεν τὸν λόγον μου εἰς ὅσα ἤκουσα παρὰ διαφόρων καὶ ἠδυνήθη νὰ κρατήσω εἰς μνήμην.

Ὁ ἐπιτήδειος οὗτος ῥήτωρ εἰς ὅλην τὴν πολύτροπον ἀγρυπνίαν τοῦ ἐπροσπάθησε νὰ κηρύξῃ παυδῆμους, ὅτι ἐπίκειται ἤδη οἰκονομικὴ κρίσις, ἐπιθυμῶν νὰ διακοινώσῃ τοῦτο ὅχι εἰς τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες γνωρίζουσι καὶ τὰ πράγματα καὶ τοὺς σκοπούς του, ἀλλὰ διὰ νὰ τὰ μάθῃ ὁ ἐξῶ Κόσμος καὶ ἰδίως οἱ δανεισταὶ μας, ὡς ἔκαμε πέρυσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ

ὅτι δὲν εἶχε νὰ φοβηθῆ μὴδὲν, μὴ ὦν μὴδὲν, μὴ λέγων μὴδὲν καὶ μὴ πράττων μὴδὲν. Ὁ συλλογισμὸς οὗτος καίτοι χαμερπῆς, ἦθελον εἶσθαι δίκαιος εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐπανάστασιν, ὑπῆρξεν ὅμως ἀπολύτως ψευδῆς εἰς τὴν ἰδικὴν μας. Δὲν συνηθάνθησαν καλῶς, ὅτι οἱ ἂν τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἦθελον καταστῆ κύριοι, πᾶς ὅστις ἦθελον ἔχει ἰκανότητα καὶ περιουσίαν ἦθελε γίνεαι ἐχθρὸς των, χωρὶς κάμειαν ἄλλην ἐξέτασιν.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸ πρᾶγμα καθαρότερον λέγομεν, ὅτι εἰς κάθε ἄλλο μέρος οἱ καλοὶ πολῖται ἦθελον κατισχύσει τῶν ἐνόπλων κομμμάτων, διότι εἶναι πάντοτε ἑκατὸν ἐναντίον ἐνὸς ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἰδικούς μας τύπους, τοσοῦτον παραδόξως δημοκρατικούς, τὸ πᾶν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῶν συνελεύσεων, ἐξῶν αἱ χεῖρονες ἀναντιρρήτως ἦσαν αἱ λαϊκαὶ ἐταιρίαι. Ἡ θηριώδης παραλογία τῶν ἐταιριῶν αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα, ἐφάνη εἰς τοὺς τιμίους ἀνθρώπους φύσεως ἐτοιμοῦ ῥόπου ἐφ' ἑαυτῆς, διὰ τὸ γελοῖον καὶ τὴν φρίκην τὴν ὁποῖαν ἐπροξένει καὶ ὅμως ἡ παραλογία αὐτὴ διδασκομένη καὶ στηριζομένη ἀπὸ τοὺς παραστάτας de la Montagne καὶ ἀπὸ τοὺς ῥήτορας, εἶχεν ἰσχύον διαταγμάτων διαρκούσης τῆς ἀπραξίας τῶν τιμίων ἀνθρώπων· τὰ διατάγματα λοιπὸν ταῦτα ἐχορήγησαν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἰσχύος καὶ ὅλα τὰ δημόσια ὑπουργήματα εἰς τὰς χεῖρας τριακοσίων χιλιάδων κακούργων, καὶ τότε ἐδυνήθησαν νὰ τολμήσωσι τὸ πᾶν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τῆς ἰσχύος διότι δὲν εἶχον πιστεύσει οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, ὅτι ἡ ἀποτρόπαιος παραφροσύνη τῶν κακούργων αὐτῶν ἠδύναντο νὰ καταστῆ ποτε νόμος καὶ ἰσχύς. [Τέλος]

τοιουτοτρόπως να δυνήθη να φθάση τελευταίον μίαν ημέραν εις τον μεσημέριον σκοπόν του. Γράψατε Κύριοι, εν βλέμμα εις τήν πρακτικήν τής Γερουσίας του παρελθόντος έτους, και θέλετε ιδή, ότι μάντις των κακών ουτος εκήρυξεν εκτοτε την οικονομικήν κρίσιν, και μολαταύτα παρήλθεν όλο κληρον το 1845, έγγίξει τήν τέλος του 1846, και τή έθνος όχι μόνον άπήνησε χωρίς την ελαχίστην δυσκολίαν τής ανάγκης του, αλλά και 666,000 δραχμάς οικονομήσε, τας οποίας έχει εις την διάθεσιν των τριών ευεργετιδων Δυναμιων, συμφώνως με τήν περί θναείου προηγούμενα και με την ένεστώσαν κατάστασιν του έθνους.

Εν τούτοις, επειδή, ποικίλα είναι τήν αντικείμενα τής άγορεύσεως του Κ. Μαγγίνα, ως ήκουσα τούτο παρά πολλών, δέν θέλω τον αφήσει άνευ αναλυτικής αναπτύξεως εις τήν ούσιωδέστερα. Είκοιζει ό έντιμος ουτος πατριώτης τρομεράς καταχρήσεις περι την είσπραξιν των άμέσων και έμμέσων φόρων Ακαρνανίας, και εκ ταύτης δρμώνος εξάγει τήν αυτό συμπέρασμα και δι' όλας εν γένει τας έπαρχίας του Κράτους. Διά να δώση δέ πλειότεραν βαρύτητα εις τήν ύφασμάτα του, αναφέρει τινά πρόσωπα, ως καταχρώμενα άλλα μεν τήν τελωνεία, άλλα δέ τας είσπράξεις των σιτηρών, και εξάγει επί τέλους συμπέρασμα, ότι ως εκ τής εκλογής των προσώπων, τής άδιαφορίας του ύπουργού και τής άτιμορησίας των καταχραστών, πρέπει να θεωρηται ό ύπουργός όχι μόνον ύπεύθυνος, αλλά και εν προθέσει αυτουργός του κακού. Έμβαίω λοιπόν κατ' εθείαν εις την ουσίαν αυτού του αντικειμένου.

Η εκλογή του προσωπικού, Κύριοι, διά την είσπραξιν των προσόδων αναβαίνει εις 530 περίπου ύπαλλήλους. Όλοι δέ ουτοι είναι Έλληνες, έπαρχιώται και άγωνισται τής πατρίδος παραλείπω εν τώ μεταξύ, άν ταύτα τήν πρόσωπα ήναι δυνατόν να γνωρίζη ό ύπουργός κατ' εθείαν έπομένως όλοι όμοι θέλετε συνομολογήσει, ότι ό ύπουργός εις περιπτώσεις τινάς έχει χρεία συμβουλής και συστάσεως και παρά πολλών άλλων ειδημόνων και παρά πάλιν άλλων τισούτων ήδύνατο να τής λάβη, είμη παρά των αντιπροσώπων του έθνους, εις τούς οποίους ό λόγος ένεπιστέθη τήν μεγάλην συμφρονία του, τήν πολιτικήν ύπερξεν του; Πράξει ό ύπουργός λοιπόν ό,τι έπρεπε να πράξη πώς άλλος εύρισκόμενος εις τήν θέσιν του, ήμάρτησε διά τούτο; Όχι βέβαια τήν δέ θάρρος με τήν όποίον ό Κ. Μαγγίνας διδει τήν διαβεβήκωσιν, ότι οι διωρισθέντες έπιστάται ήταν με προύπάρχουσιν συμωνίαν να κλέψωσιν άνευ τινός διαταγμού, δέν δεικνύει άλλο, είμη θρασύτητα συλλογισμού, τήν όποιαν και νελς τίμιος άνθρωπος δέν δύναται να περιδεχθή! Ο Κ. Μαγγίνας προσθέτει, ότι τήν ύπουργείον τούτο όχι μόνον δέν έμπόδιζε τήν ταύτα, αλλά και τήν ενεδάξονε, λέγει, διά αυτά τήν όποια αυτά γνωρίζει, και διά να κερδίση τήν ψήφους των φίλων του όποια είναι τήν αίτια, εις τήν όποια ό Κ. Μαγγίνας αποδίδει τήν νομιζομένην αυτήν άδιαφορίαν εις τήν καταχρήσεις; Ημείς δέν δυνάμεθα να τήν έννοήσωμεν, και κανείς άλλος παρά τόν ίδιον Μαγγίνα, εάν ύπηρεχον εις τήν θέσιν μας, δέν ήθελε τήν γνωρίζει ή γνώσις όμως των καταχρήσεων εκ μέρος του ύπουργού, και ή άνοχη αυτού, και όν τρόπον τήν εκφράζει ό Κ. Μαγγίνας, είναι ιδέα μεγάλης κακοσύνης, τήν όποιαν δέν ήμπορεί να εκφράση τις, χωρίς να καταπατήση τούς όρους τής ήθικής και να κατατρέψη τήν δημόσιον πίστιν καθόσον δέ άφορα τήν ψήφους των φίλων μου, δέν έννοω, Κύριοι με ποίον σκοπόν ήθελον κάμει όποιαδήποτε περι αυτών ουσίαν διά να ψηφίσωσιν έσως τήν έπαρουσία, ή θέλω παρουσιάσει νομοσχέδια; τούτο έσως ήθελα τήν πιστεύσει και εγώ εάν τήν νομοσχέδια ταύτα ήθελον έχει ιδιοτελή σκοπόν και συμφέρον, αλλά προκειμένου λόγου περι νόμων οργανικών, οίον, περι νομισματοκοποιού, τυπογραφείου, γενικού λογιστικού, του ελεγκτικού Συνεδρίου, του λογιστηρίου, του ύπουργείου, των ταμιών, περι εκτιμήσεως τελωνιακών τελών, περι διανομής εις όλους εν γένει τούς Έλληνας των εθνικών γαιών, περι φθαρτων κτημάτων, περι φυτειών εν γένει επί τουροκρατίας φυτευμένων, γαιών, και μετά τήν επανάστασιν και μέχρι σημερον άδεία τής κυβερνήσεως και άνευ άδείας, περι ελαιώνων, οίκοδομικών περι παραχωρήσεως δώω στρεμμάτων γης εις τούς γεωργούς, όσοι οικόδομησαν, ή θέλουν οικόδομησει εις άθηνικήν γήν, και ήθελον κάμει αύλην και κήπον, τελευταίον

δέν περι καθυστερούντων εν γένει, προκειμένου, λέγω, περι τούτων νομοσχεδίων, Κ. Γερουσιαστά, τήν ευδαιμονίαν του έθνους άφορώντων, και τήν περισσότερα των όποιών ό ύπουργός των Οικονομικών έχει ύπ' όψιν τής Α. Μ. και εις τήν ύπουργικόν Συμβούλιον, τί ιδιοτελής συμφέρον έχει ό ύπουργός, διά να κολακείση τήν πλειονοψηφίαν των Βουλών; Τό αισθάνεσθε κάλλιστα ότι κανέν ιδιοτελής συμφέρον δέν ήδύνατο να έχη. Απ' εναντίας μάλιστα διά των νομοσχεδίων αυτών όλοι εν γένει οι Έλληνες πρόκειται άλλοι μεν να γίνωσιν ιδιοκτήται, και άλλοι να απαλλαχθώσιν από τήν δυσφόρητα βάρη, τήν όποια τούς επέβαλεν ή κακίστη εφαρμογή των νόμων, τήν όποιαν έκαμαν οι εκθραζόμενοι φίλοι σου ύπουργοί, οι διέποντες τήν πράγματα τής Πατρίδος μας από τήν εποχήν τής αντιβασιλείας μέχρι τής 3ης του 7θρίου.

Αλλά θέλει ειπή έσως ό άγορεύσας, ότι έπραξε τούτο ό ύπουργός, διά να τήν ύπερασπισθών τήν προϋπολογισμόν του. Ναί, Κύριε, ως εξετάσωμεν και τούτο τήν μέρος, ως ιδώμεν τί ιδιοτελής, τί παρανομον περιείχεν ό προϋπολογισμός του ύπουργείου των Οικονομικών και ποίοι τήν ύπερασπίσθησαν.

Ο προϋπολογισμός του ύπουργείου τούτου ύπάρχει, Κύριοι, συντεταγμένως από μερίδας και κανόνια κανονικά, ως θέλετε ιδή αυτών μετ' άλλων παρουσιασθησόμενον εις τήν Γερουσίαν, διά τόν όποιον μηδεμίαν ανάγκην είχε τήν ύπουργείον να θρηύση με τήν σπατάλην του δημοσίου πλούτου τής ψήφους των φίλων του. Μία άλλη μάλιστα πολύ καταφανής περίστασις αποδεικνύει τήν εναντίον, ότι δηλαδή ουδέποτε ήθρηύσαμεν τήν ψήφους των φίλων μας. Δεκαπέντε περί που ήμέρας ό προϋπολογισμός έσυστήθη εις τήν Βουλήν. Ποίοι ήσαν οι μετ' έπιμονής φιλονεικήσαντες κατ' αυτού; Ησαν Κύριοι, οι ρήτορες τής πλειονοψηφίας; ή οι αντιπολιτευόμενοι έφάνησαν ευνοϊκώτεροι, ως προς αυτόν. Που λοιπόν, και διά τί ύπηρεξε τούτη άνοχη εις τήν καταχρήσεις, τας οποίας έπινοεί και συβράπτει ό άγορεύσας; Βεβαίως, άφού καταχρήσεις ταύτα δέν ύπηρεξαν, τας συβράπτει, ως είπον, διά πάντα άλλον σκοπόν παρά διά τήν συμφέρον του Δημοσίου.

Αλλά μήν άκούμενος, Κύριοι, εις όλα ταύτα, θέλω σάς καθυποβάλει ήδη αρκετάς πραγματικώς αποδείξεις, διά των όποιων ή Γερουσία θέλει πεισθή, ότι τήν ύπουργείον δέν έμεινε ποσώς άδιάφορον ως προς τήν καταχρήσεις. Παρατηρήσατε, Κύριοι, τας περιλήψεις εκ των επισήμων έγγράφων των Οικονομικών έφόρων και των επιθεωρητών προσέξατε εις τούς όνομαστί καταλόγους τούτους, διά των όποιων εμφανίζεται, πόσους εκ των Τελωνιακών ύπαλλήλων, και πόσους εκ των επί των προσόδων εισήξαμεν εις δικήν, πόσους έχομεν έγγυς να τελειώσωσιν αι άνακρίσεις των, και να τούς πέμψωμεν εις τήν δικαστήρια, μεταξύ των όποιων εισί και όύω ό Τελώνης και ελεγκτής του Τελωνείου Βονίτης, περι ου κάμνει τούτο τον λόγον ό προαγορεύσας. Αναφέρει, Κύριοι, προς τούς άλλους, ότι εις επιστάτης κατασταθείς και αποθηκάριος, στενοχωρηθείς παρά τού χρεώστου του διά δραχμάς 2000 τον είπε να προσμένη είκοσι ήμέρας και θέλει τού δώσει 300 κοιλιά σίτου, ό δέ θναιστής του εκπληθής τον είπεν, ότι δέν θέλει μείνει άλλο τόσον εις τήν αποθήκην. Απήνησε δέ ό αποθηκάριος τίς μελλει; εκείνος όστις με' έσύστησε, με είπε να τήν κλέψω όλον. Είς τήν διήγησιν ταύτην ό Κύριος Μαγγίνας ουτε τού αποθηκαρίου τήν όνομα, ουτε τού θναιστού μας είπεν ουτε, τήν πράξιν ως τετελεσμένην μας ανέφερε. Πολλάς τοιαύτας διηγείται ειδήσεις όπως τας συνέλεξε, διότι πρέπει να πιστεύωμεν ένα Γερουσιαστήν; αλλά κατά πόσον έχονται αληθείας τήν ταύτα, δόσατε ήμεις, Κύριοι, πρέπουσαν άξίαν; αλλά, διά να ιδή τις πόσον καλάς πληροφορίας συνέλεξεν έπιστρέφωμεν εκ τής πατρίδος του ό έντιμος Γερουσιαστής Μαγγίνας, άκούσατε τί είπε περι των εχλανιδίων Ακαρνανίας. Μας ανέφερεν ότι συνήχθησαν έξ εκατομμύρια από τήν προίον τούτο, καταστρόνει όνομαστικόν κατάλογον των εμπόρων, οι όποιοι τήν ήγόρασαν, και ύστερον έρωτῶ τον ύπουργόν να τόν πληροφορήση πόσα είναι σημειωμένα εις τήν τελωνιακά κατάστιχα, επειδή, ως μανθάνει, δέν θάναου ουδέ τήν ήμισυ. Παρακατιών δέ διηγείται επίσης περι καταχρήσεως μαλλίων και άλλων. Επειδή με έρωτῶ περι τούτου ό Κ. Μαγγίνας, πριν τον κάμω τήν άπάντησιν τον έρωτῶ και εγώ να με εί-

τη, τοιουτοτρόπως γνωρίζει τήν πράγματα τής πατρίδος του Ακαρνανίας, και μάλιστα τήν περί θαλασιδίων; τήν όποιον ουδέεις άλλος ως αυτός και οι άνεψιοί του είχαν άφορμήν να γνωρίζουν καν τήν ίδος τούτο άφού μάλιστα ήναι διά τούτο εισέτι χρεώσται εις τήν Δημόσιον από τήν 1833 και 1834 διά 97,000 δραχμών, ως θέλετε ιδή από τήν άνάγνωσιν των πολυθρολλήτων τούτων έγγράφων [εδω έδόθησαν τήν έγγραφα εις τόν Γραμματέα τής Γερουσίας να άναγνωσθώσιν, αποδεικνύοντά επισήμως τήν τρομεράν αυτήν κατάχρησιν του Μαγγίνα]. Ηκούσατε, Κύριοι, όλα ταύτα, και δέν σάς μένει νομιζώ, κανείς διαταγμός, ότι ό Κ. Μαγγίνας έπρεπε να έχη άκριβεστέρας γνώσεις περι θαλασιδίων. Μόλα ταύτα πριν να με άπαντήση, τον άπαντῶ εγώ εις τήν έρώτησιν του.

Ίδου καταστρόνω, Κύριοι, κατάλογον από τήν κατάστιχα του Δημοσίου εξηγημένον, όχι πλέον επί των ήμερών τής των ύπουργείων Μαυροκορδάτου και Μεταξά. κ.λ.π.

Ίδου εξάγεται κατά τήν	1842—3,000,000.
Τό	1843—2,400,000.
Τό	1844—1,266,000.
Τό	1845—3,250,090.
	9,916,090.

(άκολουθεί).

Διερρημίση ένταύθα ως βέβαιον, ότι ό Οθωμανικός στόλος μετέβη εις τήν Κρήτην διά να παραλάβη εκείθεν τόν Μουσταφά Πασσάν, και να τόν μεταφέρη εις τήν Κωνσταντινούπολιν τήν δέ πιστευόμενον είναι ή παύσις του.

Τούτο κατατάραξεν ένταύθα τήν πνεύματα, ένεκα των σημαντικών έμπορικων σχέσεων τής πόλεώς μας μετά τής Κρήτης.

Αλλά διατι να ταραχθώσιν τήν πνεύματα των εμπόρων μας εκ του συμβάντος αυτού; Τούτο είναι τήν αντικείμενον εις τήν όποίον θέλωμεν έπασχοληθή.

Υπό τήν διοίκησιν του πολυπειρού, του δραστηρίου του συνετού Μουσταφά Πασσά, απέλαμβανεν ή κρήτη τήν μεγαλητέραν ήσυχίαν διότι πρό πολλού κατέστη ουτος κάτοχος τής έξόχου μεθόδου, τού να κρατη εις έντελη άρμονίαν και ειρήνην τούς κατοίκους αυτής, και να συσφιγγη διά παντός μέσου τούς μεταξύ Οθωμανών και Χριστιανών κοινωνικούς δεσμούς. Οποτε και ό τόπος έντευθεν ευήμερει, και τήν έμποριον απέλαμβανεν πλήρη ασφάλειαν, και τέλος εξέλειπε πλέον ως εκ τούτου πάν σκάνδαλον, δυνάμενον να δώση άφορμήν εις διπλωματικάς διενέξεις και έριδας. Δοθέντος όμως ότι ό Μουσταφά Πασσάς αντικατασταίνεται παρά άλλου όστις θέλει πεμφθῆ διά να διοικήση τήν Κρήτην, ανθρώπου μέλλοντος διά πρώτην φοράν να διευθύνη τήν τύχην των κατοίκων τής νήσου αυτής, ή ταραχή θέλει καταλάβει άναμφιβόλως τήν θέσιν τής ένυπαρχούσης ήδη ήσυχίας και τάξεως: καθότι είναι αδύνατον να διοικήθῆ καλώς τόπος όποιοσδήποτε, και ιδίως ή κρήτη, από άνθρωπον μη γνωρίζοντα ουτε τον τόπον, ουτε τήν πρόσωπα, ουτε τήν ανάγκης των, ουτε τήν αίτιας αι όποια δύναται να προκαλώσι ρήξεις και διενέξεις διά τήν τήν προλαμβάνη, ως έπραττεν ό συνετός και πολύπειρος Μουσταφά Πασσάς. Ως εκ τούτου λοιπόν ουδέεις άλλος θέλει δυνηθή να διοικήτῆ μετ' επιτυχίας τον τόπον αυτόν και να διατηρήση τήν ήσυχίαν τήν πνεύματα άρα των εμπόρων μας δικαίως έταράχθησαν, διότι τήν έμποριον εις τήν ήσυχίαν και τήν ασφάλειαν τρέφεται και αυξάνει. Δέν συμφέρει λοιπόν εις τήν Οθωμανικήν κυβερνήσιν, έμπορικώς θεωρουμένου του πράγματος, να δοθῆ ή παραμικρά άφορμή άνησυχίας και άταξίας εις τον τόπον αυτόν.

Αλλά και από πολιτικήν έποψιν εξεταζόμενον του αντικειμένου, μήπως δέν κατανοεί έκαστος πολύ ευκόλως, εκ των ραδιουργιών αι όποια έλαβον χώραν εις τήν Αθήνας προς τούς εκεί παρεπιδημούντας Κρήτας, περι όν ό περιοδικός Αθηναϊκός τύπος επιληφθείς του θέματος πάμπολλα ανέφερεν, ότι Αγγλική ραδιουργία εγέννησε τήν ζήτημα τούτο, διά να δυνηθή να δημιουργήσῆ εις τήν Κρήτην ή Αγγλία Πριγκιπάτον, και να θέσῆ επί κεφαλής αυτού ως Πρίγκιπα τον Βογορίδην, εν περιπτώσει ταραχών εις τήν Κρήτην, τας οποίας άφευκτως θέλουν γεννήσει, ως άνωτέρω ανέφεραμεν, ή άπομάκρυνσις εκείθεν του Μουσταφά, και δολία εισηγήσεις και

προτροπαι, δια να λάβη προς το παρόν την άμεσον κατοχην της νήσου αυτης και μετα τινα καιρον την πραγματικην ; Η δέν κατανοει η Οθωμανικη Κυβερνησις, οτι αταξια εν Κρήτη συμβαινουσαι, δύνανται να προκαλέσωσι την λύσιν του ανατολικου ζητήματος, και να θέσωσιν ουτω εις προφανέστατον κίνδυνον την πολιτικην ύπαρξιν της αυτοκρατορίας αυτης;

Προλαμβάνομεν ν' αναγκαιώσωμεν, ει δυνατόν, την Οθωμανικην κυβερνησιν, ως ειλικρινεις φίλοι της, από το μέτρον το όποιον ίσως πρόκειται να λάβη. άραιρουσα από τον Μουσταφά Πασά την Διοίκησιν της Κρήτης διότι αυτός είναι ο μόνος άνθρωπος όστις δύναται να διοικήσῃ τον τόπον αυτόν, διά τε το καλόν της Οθωμανικής Κυβερνήσεως και των κατοίκων, άλλ' εις αυτην εναπόκειται να εκτιμήσῃ τας παρατηρήσεις μας ταύτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Χάρις εις την πατρικην όλως διόλου πρόνοιαν και κηδεμονίαν του αξιοτίμου Νομάρχου μας κυρίου Ιωάννου Σούτσου, και της επί του Γυμνασιου και των σχολίων μας επι τροπής, όλα εν γένει τά σχολία και το Γυμνάσιόν μας ετακτοποιήθησαν και εύτακτόν.

— Επανηγγερίθη και κατά τό ενεστός έτος η επέτειος έορτή της γεννήσεως της Α. Μ. του Σ. Βασιλέως μας την 18 του ενεστώτος μηνός.

Ο ήχος των κωδώνων του ίερου της Μεταμορφώσεως Ναου, έπροσκάλεσεν εις τον ναόν αυτον την 9 ώραν Π. Μ. τους κατοίκους της Ερμούπολεως, όπου συρεύσαντες εις μέγιστον αριθμόν έδοξολόγησαν τον ύψιστον μετά θεριών παρακλήσεων, ύπερ της μακροβιότητος και ευδαιμονίας της Α. Β. Μεγαλειότητος.

Εις την τελετην ταύτην παρευρέθησαν όλαι αι Διοικητικαι, δικαστικαι, στρατιωτικαι και δημοτικαι άρχαι και οι κυριοι Πρόξενοι των φιλικών δυνάμεων το έσπέρας έφωτίσθησαν λαμπρώς όλα τά δημόσια και δημοτικά καταστήματα, και πάμπολλαι των πολιτών οικίαι.

Trieste 5. Sette mbre. La misura ultimamente adottata dalle unite Compagnie di Sicurtà presso il Lloyd Austriaco, pelle assicurazioni sopra cambi marittimi, e corpi di navigli con bandiera Greca, essendo stata da taluni interpretata come offensiva a quella nazione, la sottoseritta si crede in dovere di dichiarare, che le dette Compagnie non ebbero, né poterono mai avere questa mira nel adottarla, ma che soltanto cercarono con essa di tutelare i loro interessi, coll' attivare all' incirca quanto prima di loro le Compagnie di sicurtà Greche del Levante, pubblicarono colle gazette di aver stabilito, e l' adottarono principalmente nella speranza, che provocherebbe da parte del governo Greco energiche disposizioni, onde evitare la riproduzione dei casi che la motivarono, per poterla innalora annullare.

Il continuare, come esse fanno, ad assumere le sicurtà sopra merci caricate sui navigli di quella bandiera, rispondendo anche dei danni provenienti da baratteria, è la miglior prova del loro desiderio, di non inceppare per nulla il commercio col Levante, fatto in gran parte colla marina Greca.

Pella Commissione delle Unite Compagnie di Sicurtà alla I Sezione del Lloyd Austriaco.

Il Delegato. Giulio C. Grassi.

Ίσον άπαράλλακτον εξαχθέν εκ της έφημερίδος του Αυστριακου Λόυδ αριθ, 143.

Έν Τεργέστη την 26 Αυγούστου 1846.

7 Σεπτεμβρίου.

[Τ. Σ.] Ο Πρόξενος της Ελλάδος Δημήτριος Παπιολάκης

Έν Τεργέστη την 5 Σεπτεμβρίου

Έπειδή το μέτρον το ισχύτως ληφθέν από τας ήνωμένας ασφαλιστικας εταιρίας του Αυστριακου Λούδ, διά τας εξασφαλίσεις των ναυτικοδανειών και των πλοίων των καλυπτομένων με Έλληνικην σημαίαν, διερμηνεύθη από τινας ως προσβλητικόν κατά του έθνους αυτου, θεωρεί καθήκον της ή υποφαινόμενης να δηλοποιήσῃ, οτι αι μνησθεΐσαι εταιρίαί μήτε συνέλαβον, μήτε ήδύναντο να συλλάβωσι πάποτε τοιούτον σκοπόν· εζήτησαν μόνον να κηδεμονεύσωσι τά συμφέροντά των, και διά να καταστήσωσιν ενεργητικότερας όσον ένεστι ταχύτερον τας Έλληνικας ασφαλιστικας εταιρίας της Ανατολής, έδημοσίευσαν διά των έφημερίδων το μέτρον αυτό, το όποιον έλαβον, επ' έλπίδι οτι θέλει προκαλέσει εκ μέρους της Έλληνικής Κυβερνήσεως αυστηράς διατάξεις, προς άποφυγήν των συμβεβηκότων άτινα έδοσαν άρομην εις αυτό, διά να το άκυρώσωσι τότε. Η εξακολούθησις δε του να εξασφαλίζωσιν αι εταιρίαί αυται έμπορεύματα φορτωμένα εις πλοία με την σημαίαν αυτην, και του να πληρώνωσι τας εκ πλοιαρχοπαρεκτροπων προκυπούσας ζημίας, είναι η καλύτερα απόδειξις της επιθυμίας των, του να μη δεσμεύσωσι διόλου το μετά της Ανατολής έμπόριον, το ενεργούμενον κατά μέγα μέρος διά της Έλληνικής ναυτιλίας.

Διά την επιτροπήν των ήνωμένων ασφαλιστικών εταιριών του πρώτου τμήματος του Αυστριακου Λούδ

Ιούλιος Κ. Γράσης

Ίσον άπαράλλακτον εξαχθέν εκ της έφημερίδος του Αυστριακου Λούδ υπ' αριθ. 143.

Έν Τεργέστη την 26 Αυγούστου 7 7θρίου 1846

Ο Πρόξενος της Ελλάδος

[Τ. Σ.] Δ. Παπιολάκης

Radunatici i sottoseritti per prender una qualche determinazione in conseguenza alla risoluzione presa da alcune Compagnie di Sicurtà di qui, relativamente alla bandiera Greca, pubblicata in varj fogli:

Considerando che esso articolo offre all' assicuratore un vasto campo a cavigli e mette l' assicurato nel pericolo di pagare i premj sull' incertezza d' in cassare in caso di sinistro la somma assicurata, hanno convenuto quanto segue.

Promettono essi sottoseritti, ed impegnano la loro parola di onore, di non dare alle Compagnie che concorsero in quella misura, nessun tocco di sicurtà di qualunque siasi natura, per qualunque direzione sotto qualsiasi bandiera, sino a tanto, che quella misura non sia annullata, di chiarando che chi avesse interesse in Compagnie conobbligato, possa soddisfare, sino alla concorrenza della somma obbligata.

Trieste li 5. Settembre 1846.

Seguono le firme dei principali negozianti e Banchieri in Trieste in numero di circa 25.

Ίσον άπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Έν Τεργέστη τῇ 27/8 7θρίου 1846.

Ο Πρόξενος της Ελλάδος

[Τ. Σ.] Δημ. Παπιολάκης.

Συνελθόντες οι υποφαινόμενοι δια ν' άποφασίσωσι, κατά συνέπειαν του μέτρου του ληφθέντος από τινας των ένταυθα

ασφαλιστικῶν εταιριῶν, του άφορώντος την Έλληνικην σημαίαν, και δημοσιευθέντος δια διαφόρων έφημερίδων.

Σκεπτόμενοι, οτι το μέτρον αυτό χορηγεί εις τον ασφαλιτήν εύρύχωρον στάδιον στρεβοδοκιῶν, και θέτει τον ασφαλιζόμενον εις τον κίνδυνον του να πληρώσῃ τ' ασφαλίσειρα, με την άβεβαιότητα του να δυνηθῇ να λάβῃ, εν περιπτώσει δυστυχήματος, την ασφαλισθεΐσαν ποσότητα, έσυμφώνησαν ως έπεται.

Υπόσχονται οι υποφαινόμενοι με λόγον της τιμής, να μην ασφαλισθῶσι του λοιπου από τας ασφαλιστικας εταιρίας, οσαι έλαβον μέρος εις το μέτρον αυτό, δια καμμιᾶς φύσεως εξασφάλισιν, δι' όποιανδήποτε διεύθυνσιν και υπό όποιαν δήποτε σημαίαν, μέχρις ότου δεν άκυρωθῇ το ληφθέν τουτο μέτρον δι' όποιονδήποτε ταύτοχρόνως, οτι όστις έχει υποχρέωσιν του να εξασφαλίζεται από τας εταιρίας αυτας δι' όρισμένον ποσόν, να ηναι ελεύθερος να εκπληρῇ την υποχρέωσιν του μέχρι του όρισμένου ποσου, δια το όποιον είναι υποχρεωμένος.

Έν Τεργέστη την 5. Σεπτεμβρίου 1846.

Έπονται αι υπογραφαι των πρωτίτων εμπόρων και τραπεζιτών 25 περίπου τον αριθμόν.

Ίσον άπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Έν Τεργέστη την 27/18 Σεπτεμβρίου 1846

Ο Πρόξενος της Ελλάδος

[Τ. Σ.] Δ. Παπιολάκης

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Η χρησιμότης του μαθήματος της διπλογραφίας δια την εις τά Έλληνικά Σχολεία φοιτώσαν νεότητα, με παρεκίνησε ν' αναδεχθῶ την παράδοσιν αυτης εις το Β. Εκπαιδευτήριον Ναυπλίας. Διά την έλλειψιν δε μεθοδικου τοιούτου διδακτικού συγγράμματος κατέφυγον εις Γαλλικά, και μάλιστα εις το του Καθησίου Μαρμέτου, συντεταγμένον επί τῷ ιδίῳ σκοπῷ και έγκριμένον υπό της Β. Επιτροπής της Γαλλίας επί της Δημοσίου Παιδείας. Όθεν σπουδάσας μετ' όσης ήδυνάμην περισσοτέρας φιλοτιμίας συνέλεξα τ' αναγκαία μαθήματα εις αναπλήρωσιν του κενου τούτου της διδακτικής χρησιμομαθείας, τά όποια θαρξῶν και εις την έκλογην των συγγραφέων, εκ των όποιων ήρανίσαμην την ύλην, και εις την παρότρυνσιν ειδημόνων περι τά τοιαύτα φίλων, άπεράσισα να εκδώσω δια του τυπου, επικαλούμενος την συνδρομήν των φιλοκάλων όμογενών, εις την όποιαν η Έλληνική βιβλιογραφία όφείλει το ήμισυ της έαυτης προόδου.

Το βιβλίον συνιστάμενον εξ όκτώ τυπογραφικῶν φύλλων εις όγδοον έπιγράφεται Διδακκαλία της Συντάξεως των έμπορικῶν βιβλίων καθ' άπλογραφίαν και διπλογραφίαν· διαιρείται δε εις δύο μέρη, το θεωρητικόν και το πρακτικόν· και εις μέν το πρώτον, εκτεινόμενον κατά τά πρώτα τέσσαρα τυπογραφικά φύλλα, εκτίθεται η θεωρία άμοφερών των μεθόδων και πάσης άλλης λογιστικής πράξεως, με έπιστημονικήν ανάλυσιν κατά το μνησθέν σύγγραμμα του Μαρμέτου, εις δε το δεύτερον υπάγεται η εφαρμογή της θεωρίας· εθεν υποδεικνυνται τά βιβλία έμπορικου καταστήματος, φέροντά τας έγγραφας διμήνων έμπορικῶν συναλλαγῶν καθ' όλας τας ένδεχομένας περιστάσεις· έτι δε οι συνεχείς, η τρέχοντες λογαριασμοί, οι μηνιαίοι ίσολογισμοί, το ίσελόγιον, και οι τύποι των δευτερευόντων βιβλίων.

Περιπλέον εις το τέλος του βιβλίου προσαρτάται πίναξ των εν τῷ βιβλίῳ όρων, και των περισσοτέρων έμπορικῶν λέξεων με Έλληνικην παράφρασιν της σημασίας αυτών, και με μετάφρασιν Γαλλικην και Ιταλικην.

Το όλον συνιστάμενον εξ όκτώ τυπογραφικῶν φύλλων τιμάται δραχ. 3 πληρωτέας μετά την παραλαβήν του βιβλίου.

Έν Ναυπλίῳ τῇ 28. Μαρτίου 1846.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΔΗΣ.

Καθηγητής των Μαθηματικῶν.